

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی ختم دعوا از سوی طرفین دعوا

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم مهندسی، هنر و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سمیه سلیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

برخی مواقع ممکن است هرچند دعوا در حال رسیدگی است و جریان دادرسی هنوز پایان نیافته است دعوا خاتمه یابد. این وضعیت را زوال دادرسی می نامند، که در فقه و حقوق آیین دادرسی مدنی ایران و حتی در قانون آیین دادرسی مدنی فراملی سه شکل دارد: گاه زوال دادرسی در نتیجه اقدامات خواهان است، گاهی نتیجه اقدامات خوانده است و گاه نتیجه اقدامات هر دو (سازش) می باشد. و منظور از زوال دادرسی، یعنی پیدایش شرایط و اوضاع و احوال خاصی که نتیجه ی طبیعی و تبعی آن، خاتمه یافتن دادرسی است و زوال آن. اما منظور از زوال دادرسی، زایل شدن حق مدعی یا خواهان نیست بنابراین در صورتی که بعد از زوال دادرسی موضوع پرونده، خواهان به حق خود نرسیده باشد و یا اینکه دادخواست خود را مسترد داشته پشیمان باشد می تواند دوباره به اقامه دعوا بپردازد مگر در صورت انصراف کلی از دعوا که دیگر حق اقامه دعوا ندارد. خاتمه دادن دادرسی بر اساس نظریه اسقاط حق (حق استرداد دعوی) نوعی آزادی است. و اما حق خاتمه دادن دادرسی همانند هر حق دیگر مطلق نیست و به تبع برای این حق نیز یکسری حدود و ثغوری متصور است که مبتنی بر قاعده لاضرر در فقه و منع سوء استفاده از حق در حقوق آیین دادرسی مدنی ایران و حقوق آیین دادرسی مدنی فراملی است

کلمات کلیدی:

خواهان ، خوانده، طرفین دعوا ، ختم دعوا، فقه ، حقوق آیین دادرسی مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388559>

